



PRZEWODNIK DLA SŁUŻBY ZDROWIA

Tablica zamieszcza się w celu poglądowego obznajmienia sanitarzy.

# WYOBRAŻENIE ZARAŻLIWEGO ROBACZKA CHOLERY,

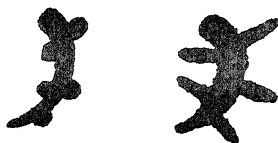
NAZWANEGO „PRZECINKIEM” KOCHA,

tak jak on przedstawia się pod szkłem powiększającym.

ŻYWE ROBACZKI CHOLERY:



Robaczek mnoży się w ten sposób, że na przecinku pojawiają się sęczki, które potem wydłużają się w wypustki:



Stary robaczek po oddzieleniu się młodych obumiera i czernieje:



Robaczki zabite przez środki dezynfekcyjne wydłużają się, czernieją i marszczą:



PRZEWODNIK  
DLA SŁUŻBY ZDROWIA

*(tak zwanych „sanitarzy”),*

PRACUJĄCEJ PODCZAS EPIDEMII CHOLERY.

NA PODSTAWIE PRAKTYKI SANITARNEJ I INSTRUKCYI  
RZĄDOWYCH

ułożył

D-r Józef Tchórznicki.



WARSZAWA.

NAKŁADEM KSIĘGARNI

Teodora Paprockiego i S-ki.

41. Nowy-Świat 41.

—  
1893.

Дозволено Цензурою.  
Варшава, 18 Марта 1893 года.

## WSTĘP.

---

Ażeby zapewnić chorym na cholere w miastach, osadach i wsiach odpowiednią usługę, stworzono obowiązek „*sanitarza*.”

Jak wiadomo, cholera epidemiczna szerzy się bardzo szybko. Wypadki choroby pokazują się w miejscowościach uprzednio zdrowych, postępując coraz dalej.

Dlatego w każdej miejscowości ma być sanitarz, t. j. strażnik, śledzący troskliwie pierwsze wypadki choroby, o których też powinien bezzwłocznie zawiadamiać władze.

Kto poświęcił się tej sprawie, ten od chwili ukazania się cholery w miejscowości przez niego zamieszkałej powinien porzucić uprzednie zajęcia, n. p. rolnictwo, rzemiosło, służbę i t. p., i oddać się li tylko chorym i sprawom epidemii.